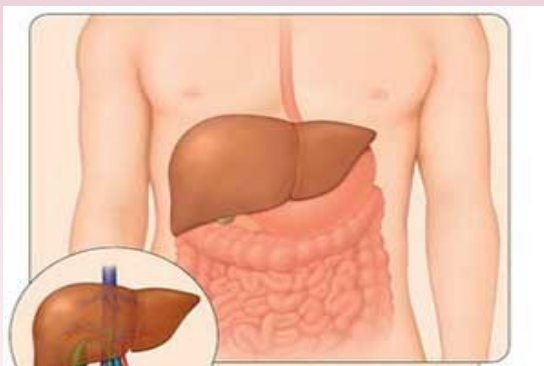

هپاتیت

کد پمفلت: PA-6049 تاریخ آخرین بازنگری: ۹۵/۴/۳

ویژه: بیماران

تهیه کننده: بخش عفونی - واحد آموزش سلامت

تایید کننده: ریاست بخش عفونی

۴- از مصرف الکل اجتناب و داروهای موثر

بر کبد (مثل استامینوفن، داروهای ضد تشنج) را بدون تجویز پزشک مصرف نکنید.

۵- در صورت خشکی دهان، نوشیدن آب به طور مکرر و به صورت جرعه، استفاده از آدامس بدون شیرینی (برای تحریک جریان بزاق) داشته باشید.

۶- رعایت بهداشت دهان و دندان، کاهش مصرف مواد غذایی و نوشیدنی های شیرین، استفاده از دهانشویه ضد میکروب، کاهش مصرف سیگار و ترک آن، معاینه منظم دندانها به منظور جرم گیری و مراقبت از دندان مصنوعی

۷- در صورت مراجعه به دندانپزشک، آزمایشگاه، پزشک و اصولاً هر جای دیگری که امکان انتقال ویروس به دیگران وجود دارد، حتماً آنها را از مثبت بودن بیماری خود آگاه کنید.

منابع:

۱- برونر- سودارث، درسنامه داخلی- جراحی، بیماریهای گوارش، تهران، انتشارات بشری، ۲۰۱۲

۲- صفوی- برزو، اصول آموزش به بیمار، تهران، سالمی، ۲۰۰۶

آدرس: چهار راه ابن سینا — میدان امام رضا (ع)

<http://www.mums.ac.ir/emamreza>

تلفن تماس: ۳۸۵۹۳۰۳۱

درمان:

برخی از داروها برای بیماران مبتلا به هپاتیت B و C به کار می رود. که طبق نظر پزشک و در برخی موارد تجویز می شود. هپاتیت A درمان اختصاصی ندارد. فرد مبتلا تا زمان تب دار بودن و داشتن زردی و کم بودن اشتها نباید به مدرسه و محل کار برود.

اصول کلی مراقبت ها در هپاتیت های ویروسی حاد:

۱- رژیم غذایی خاصی ثابت نشده است. برای تحمل بیشتر غذا، وعده های غذایی با حجم کمتر و تعداد دفعات بیشتر مصرف کنید. از آنجا که حالت تهوع بعد از ظهر ها شدیدتر است مصرف صبحانه کامل توصیه می شود.

۲- جهت برطرف کردن خارش، استفاده از لباس های نخی و گشاد و پرهیز از پوشیدن لباس های پشمی کمک کننده است.

۳- در مرحله حاد بیماری، محدودیت پروتئین و چربی و در مرحله بهبودی، مصرف رژیم پرکالری، پرپروتئین و چربی متعادل و ویتامین ها و املاح داشته باشید.

مددجوی گرامی:

با آرزوی سلامتی برای شما

مطالب فوق به منظور آشنایی با بیماری هپاتیت و مراقبت های لازم در مورد آن تهیه شده است. امید است با مطالعه مطالب قادر باشید دوره درمان خود را به خوبی مدیریت نمایید.

ماهیت بیماری

هپاتیت یعنی التهاب کبد و در میان عوام مردم به یرقان و زردی مشهور است. این بیماری التهابی کبد می تواند به دلیل مسمومیت با داروها، مصرف الکل، بیماریهای خودایمنی و ویروسها ایجاد می شود

علائم بالینی هپاتیت های عفونی:

هپاتیت حاد: ضعف و بی حالی شدید، احساس سنگینی در شکم، زرد شدن چشم ها و تغییر رنگ ادرار و گاهی مدفوع. علل شایع آن ویروس های نوع A, B, C هستند.

نوع A منجر به بیماری مزمن نمی شود ولی نوع B و مخصوصا C تمایل زیادی به مزمن شدن دارند.

هپاتیت مزمن: عمدتا علامتی ندارد اما گاهی با احساس خستگی به خصوص در بعد از ظهر ها و گاهی درد مبهم در روی ناحیه کبد تظاهر می یابد. در مواردی به نارسایی کبد و سرطان کبد منجر می شود.

بیماری چگونه از فردی به فرد دیگر انتقال می یابد؟

هپاتیت A: از راه آب و غذای آلوده منقل می شود. کسانی که به مناطق با بهداشت پایین سفر می کنند باید از لحاظ ابتلا به این بیماری مراقبت کنند.

هپاتیت B: تماس با خون و فرآورده های خونی آلوده، تماس جنسی، سوزن و اشیا تیز مانند تیغ و انتقال از مادر به کودک می تواند منجر به انتقال بیماری از فردی به فرد دیگر شود.

هپاتیت C: مشابه نوع B ولی انتقال از طریق جنسی و از مادر به کودک در این نوع کمتر و اشیا تیز آلوده از همه بیشتر است.

افراد در معرض خطر عبارتند از:

۱. افرادی که دریافت خون یا فرآورده های خونی مکرر دارند.

۲. بیماران دیالیزی و مبتلا به سرطان

۳. کارکنان واحدهای بهداشتی

۴. مردان همجنس باز، تماس جنسی با فرد مبتلا

۵. نوزاد مبتلا شده از مادر آلوده

۶. استفاده از سوزن مشترک و افرادی که خالکوبی می کنند.

راه های پیشگیری از انتقال بیماری چیست؟

۱- جداسازی وسایلی مانند قاشق و بشقاب ضروری نیست ولی جداسازی وسایل شخصی مانند ناخن گیر، مسواک، ریش تراش و حوله ضروری است.

۲- اگر کسی رفتار پرخطری در طول زندگی اش داشته و یا قبل از سال ۱۳۷۵ خون دریافت کرده است لازم است یک بار آزمایشات مربوط به این بیماری را بدهد.

۳- در مورد هپاتیت A رعایت بهداشت دستها و آب و مواد غذایی توصیه میشود.

۴- هپاتیت B تنها نوع هپاتیت است که واکسیناسیون دارد. واکسن در سه نوبت تزریق می شود. افراد در معرض خطر و افرادی که رفتارهای پر خطر و خارج از چارچوب خانواده دارند حتما باید واکسیناسیون را انجام دهند.

۵- پرهیز از استفاده از وسایل تیز و برنده مشترک، خالکوبی و حجامت و خدمات دندانپزشکی در مراکز نامطمئن

۶- پرهیز از تماس های جنسی مشکوک و حفاظت نشده